

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1908.

Treść: 246 i 247. 246. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Slanego do Kačic. — 247. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu.

246.

Dokument koncesyjny z dnia 28. listopada 1908

na kolej lokalną z Slanego do Kačic.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami c. i k. podkomorzemu i właścicielowi dóbr, hrabiemu Henrykowi Clam-Martinic w Smečnie koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej kolei lokalnej, poruszanej lokomotywą i przeznaczonej wyłącznie do publicznego ruchu towarowego od stacy Slane c. k. kolei państwowych przez Smečno do Kačic, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać kolej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, na użytek publiczny i utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny.

Koncesyonowaną kolej lokalną należy urządzić wyłącznie dla publicznego obrotu towarowego i jako taką utrzymywać w ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu, tudzież wykonania i wyposażenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238. i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852. wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości wydano. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne ze względu na szczególnie stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej, tudzież pod względem innych stosunków z administracją wojskową obowiązywać będą dla koncesyonowanej kolei żelaznej, o ile to da się pogodzić z jej urządzeniami, postanowienia, istniejące w danej chwili na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji.

Koncesyonaryusz obowiązany jest uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Koncesyonaryuszowi nie wolno powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy w razie wyraźnego zezwolenia ze strony rządu.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia w każdym czasie ruchu koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

W przypadku takim winien koncesyonaryusz zwracać rządowi koszty, które z powodu utrzymywania tego ruchu istotnie powstaną.

Zresztą należy określić warunki tego utrzymywania ruchu w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§ 7.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej na koncesyonaryusza przynajmniej takie same obowiązki, jak wspomniany zakład emerytalny.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo w jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszania w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 8.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Statut spółki oraz wzory akcyi, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu rządu.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, wraz z nabyciem parku wozowego, tudzież na uposażenie rezerwy kapitału, oznaczonej przez rząd, i które należy wykazać, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei miano jeszcze wystawić jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć odnośne

koszta do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 9.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzyć się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu stanowi rentę wykupna, która ma być wypłacona bez ściągnięcia podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220. opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do

przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonariuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódnego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, która by się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną kolej, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienioną wyżej ratę ryczałtową w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i zwracać koncesyonariuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo zapłacenia w każdym czasie, zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesyonariuszowi w myśl postanowień powyższych punktów, kapitału, równającego się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacji długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, wymienionego pod l. 1. do 6., bez dalszej odpłaty własność koncesyonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, tudzież jej używanie, a to ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe, będące ewentualnie własnością koncesyonariusza i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż

rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

8. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) wysokość ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, a którą ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania obliczy się tymczasowo, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia, jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji, dotyczącej się wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez interwencji sądowej objąć wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; od tej chwili przypadają więc wszystkie do-

chody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś idą wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie wynikną z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomych przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego w tym celu jeszcze wymagano.

§ 10.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya gaśnie.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki, wymienione w § 14.

§ 11.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby nie użyto już tych ostatnich za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 12.

Zarówno w razie zgaśnięcia niniejszej koncesyi, jak i w razie wykupienia kolei (§ 9.), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, iż przedmioty te nie stanowią przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i jej urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom zachodzącym w tym względzie zapobieżono, względnie aby je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyjnarjusza, a w szczególności prawo nadzorowania w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesjonariusza, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

W razie utworzenia spółki akcyjnej komisarz ustanowiony przez rząd ma także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, które sprzeciwiałyby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku takim winien jednak komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem

okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesyę uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

Forster wlr.

247.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. grudnia 1908,

dotyczące uzupełnienia postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu.

Zmieniając częściowo punkt 3., lit. d/aa) dodatku do § 1. przepisu wykonawczego o podatku od oleju skalnego z dnia 9. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 143, zarządza się co następuje:

W razie używania lamp żarowych wolframowych, osminowych i osramowych należy przy obliczaniu ilości benzyny, która ma uleść opodatkowaniu, wziąć za podstawę $\frac{8}{25}$ części tej ilości, która według przepisanej obecnie klucza wypadłaby na zwykłe lampy żarowe o nitkach węglowych, posiadające tę samą siłę świec.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1909.

Jorkasch wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.